

31.195/II/PF

Ter zitting van 30 maart 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht van een Franstalige uit Voeren die van de Belastingdienst voor Vlaanderen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een Nederlandstalig aanslagbiljet en dito document had ontvangen.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT hebt u het volgende geantwoord.

"Vanaf 1999 int de Vlaamse Gemeenschap zelf de onroerende voorheffing. Het taalgebruik is het Nederlands. De aanslagbiljetten worden dus altijd in het Nederlands opgesteld, met voor de zes randgemeenten van Brussel en de zes taalgrensgemeenten de vermelding in het Frans dat op eenvoudig verzoek, de particulier een Franstalig document kan bekomen.

De faciliteitenregeling heeft een niet-repetitief karakter. De faciliteiten worden dan ook enkel op uitdrukkelijk verzoek toegekend aan inwoners van één van de faciliteitengemeenten. Dit verzoek dient voor de onroerende voorheffing jaarlijks aangevraagd te worden.

Als de heer Marc [...] zijn aanvraag doet voor een Franstalig aanslagbiljet, wordt deze aanvraag opgenomen in ons repertorium. De verzending van de Franstalige aanslagbiljetten wordt momenteel klaargemaakt en gebeurt binnen afzienbare tijd. Op het aanslagbiljet zal een nieuwe verzenddatum en de nieuwe uiterste betaaldatum met een betalingstermijn van twee maanden worden vermeld."

*
* *

Aanslagbiljetten en bijgaande documenten worden beschouwd als betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Met toepassing van artikel 12, 3^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De Belastingdienst voor Vlaanderen dient derhalve de regels na te leven die van toepassing zijn in de taalgrensgemeenten.

Het verdient evenwel aanbeveling dat de Franstalige particulier zijn taalkeuze expliciet te kennen geeft bij zijn eerste contact met een dienst. Indien die dienst de taalaanhorigheid van een particulier niet kent, geldt immers het vermoeden "juris tantum" dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klager niet bekend was op het ogenblik van de verzending van het aanslagbiljet betreffende de onroerende voorheffing die voor de eerste keer geheven werd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (Belastingdienst), was het voornoemde vermoeden van toepassing.

Bijgevolg adviseert de VCT met vier stemmen van de Nederlandse afdeling en twee stemmen tegen één van de Franse afdeling, dat de klacht ontvankelijk en niet gegrond is.

Zij neemt er akte van dat binnenkort een Franstalig betalingsbiljet aan de klager zal worden gestuurd, en dat daarop een nieuwe verzendingsdatum en een nieuwe uiterste datum van betaling, met een betalingstermijn van twee maanden, zullen worden vermeld.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, alsook aan de klager.